

הת (באר שבע) 5566-06-23 - ק.ל.ס מימון רכב בע"מ ח.פ. 514298231 נ' מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום

ה"ת (באר-שבע) 5566-06-23 - ק.ל.ס מימון רכב בע"מ נ' מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום-שבע
ה"ת (באר-שבע) 5566-06-23
ק.ל.ס מימון רכב בע"מ

נ ג ד

מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום

בית משפט השלום בבאר-שבע

[02.12.2025]

כבוד השופט אסיף גיל

ע"י ב"כ עו"ד ורד אורון (כונסת נכסים)

ע"י ב"כ פקד עו"ד ליטל נאוי והחוקרת איילת ברק

החלטה

1. בבסיסו של הליך זה פרשה הנחקרת על-ידי המשיבה בחשד לעבירות מס, הלבנת הון, ניהול עסק ללא רישיון וכן עבירות תכנון ובנייה. החשד הוא כי החשודים הפעילו תחנות דלק פיראטיות, ובתוך כך הונו את רשויות המס וביצעו פעולות ברכוש אסור בניגוד לחוק איסור הלבנת הון.

2. אחד מהנכסים שנתפסו בפרשה ביום 30/1/2023 הוא משאית מסוג וולבו מ.ר. 4371308 (להלן: "המשאית").

3. בהחלטתי מיום 6/1/2025 הוריתי על הארכת תוקף ההחזקה ברכוש שנתפס מהחשודים בפרשה, וזאת לתקופה בת 180 ימים. בתוך כך, הוריתי על מכירת ארבעה כלי רכב שנתפסו בפרשה (מכירה שתנוהל על-ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי), ביניהם המשאית.

4. בהחלטתי מיום 21/7/2025 הוריתי על הארכה נוספת של תקופת התפיסה בת 180 ימים. במסגרת החלטה זו הוריתי, בשנית, על מכירת המשאית (שטרם נמכרה) וכן על מכירת שני כלי רכב נוספים (נגררים).

5. ב"כ המבקשת, עו"ד ורד אורון, מונתה ככונסת נכסים למשאית, וזאת ביום 10/6/2025 (תיק הוצאה לפועל 527807-05-25).

6. אמנם צו למכירת המשאית על-ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי בגדרו של הליך זה ניתן עוד בטרם מתן צו הכינוס (החלטה מיום 6/1/2025 כאמור), אולם בית המשפט לא היה מודע לקיומם של הליכים אזרחיים ביחס למשאית שהתנהלו בין כונסת הנכסים למשיבה במשך פרק זמן לא מבוטל.
7. המבקשת הגישה בקשה להעברת החזקה במשאית לידיה, וזאת ביום 10/11/2025. לבקשה צורפו נספחים, לרבות הסכם הלוואה, שטר משכון, צו מינוי כונס נכסים, לוח סילוקין, ועוד. בנוסף, צירפה המבקשת את פניותיה למשיבה כבר מיום 1/2/2023 ומיום 1/3/2023, במסגרתן הבהירה המבקשת את עמדתה באשר למשאית, וציינה כי השעבוד הספציפי על המשאית גובר על זכותה של המשיבה כצד שלישי לעתור לחילוט המשאית בהמשך ההליך הפלילי.
8. כפי שנקבע בפסיקה, זכות קניינית של צד ג', ובכלל זה חברת מימון או כונס נכסים בהליך אזרחי, גוברת על זכויות המדינה בהליך פלילי, כאשר בעל הזכות מוכיח אותה בתום לב ואינו מעורב בעבירות המיוחסות לחשוד או לנאשם (ע"א 2966/17 אס.אר אקורד בע"מ נ' מדינת ישראל ואח' [פורסם בנבו] (29.8.2022); ע"א 7025/12 קמור רכב (1990) בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.5.2014); ור' גם בהרחבה החלטתי בה"ת 71892-05-25 אבו חוביז נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.9.2025)).
9. בהיבט העקרוני, המשיבה איננה מתנגדת להעברת החזקה במשאית לידי המבקשת. אמנם יש למשיבה השגות מסוימות על תנאי השעבוד (תגובת המשיבה מיום 16/11/2025), אולם איני סבור כי יש בטענות אלו כדי לגרוע מסמכותה של המבקשת לתפוס את המשאית, ואני מסכים עם טענת המבקשת כי אין רבותא בקיומם של שעבודים או בטוחות כספיות נוספים (תגובת המבקשת מיום 27/11/2025). נוסף על כך, מתגובת המבקשת עולה כי שתי משאיות נוספות ששימשו כבטוחה נוספת אינן רלוונטיות כעת (סעיף 3 לתגובה והנספחים שצורפו ביחס לכך). אף נתון זו מוביל למסקנה כי דין טענות המשיבה באשר לאופיו של הסכם הלוואה להידחות.
10. בנסיבות שתוארו, אני מורה על ביטול החלטתי מיום 6/1/2025 באשר למכירת המשאית על-ידי יחידת החילוט.
11. החזקה במשאית תועבר לידי כונסת הנכסים וזו תפעל לצורך מימוש השעבוד על המשאית, והכל בהתאם להחלטת רשם ההוצאה לפועל.
12. עניין נוסף שבמחלוקת בין הצדדים הוא הטלת הוצאות אחסנת המשאית. בעוד שהמשיבה סבורה כי עלות האחסנה העומדת על סך של ₪ 50,881 תחול על המבקשת (תגובת המשיבה מיום 16/11/2025); המבקשת עותרת לדחות טענה זו על הסף, וזאת מן הטעם כי היה על המשיבה לפעול להעברת החזקה במשאית לידי המבקשת כבר בשלבים הראשונים של הליכי התפיסה בתיק זה.
13. במחלוקת בין הצדדים, סבורני כי הדין עם המבקשת.
14. ראשית, ספק בעיני אם קיים מקור נורמטיבי לחיוב בהוצאות אחסנת רכב תפוס בגדרו של הליך זה. זאת בשונה, למשל, מרכבים התפוסים מכוח איסור מנהלי על שימוש ברכב בהתאם לסעיף 57א לפקודת התעבורה (בפרט סעיף 57ד הקובע כי הוצאות אחסון יוטלו על בעל הרכב).
15. שנית, ומבלי לקבוע מסמרות, דומה כי היה על המשיבה לעדכן את בית המשפט בקיומם של הליכים אזרחיים, ולמצער להשיב למבקשת על פניותיה מתחילת שנת 2023. עוד יצוין כי ב"כ המשיבה ציין כבר בדיון מיום 26/12/2023 ביחס למשאית כי "...רישומית [המשאית] שייכת לנתיבים ירוקים, אך בפועל הוכחנו לביהמ"ש שהיא שייכת לחברת הדולפינים, לגביה אנחנו מסכימים לשחררה ללא הפקדה כלל" (עמ' 7 שו' 33 עד עמ' 8 שו' 1); אולם בהמשך, כאמור, עתרה המשיבה להורות על מכירת כלי רכב בפרשה זו על-ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי. התנהלות זו של המשיבה, בעטיה אוחסנה המשאית פרק זמן משמעותי תוך התעלמות מטענותיה המשפטיות של צד ג', איננה מצדיקה, לטעמי, הטלת הוצאות אחסנת המשאית על המבקשת.
16. ייתכן כי התנהלות המשיבה וכן "הקצר בתקשורת" עם המבקשת והיא תולדה של מורכבותם והיקפם של הליכי תפיסת הרכוש בפרשה זו. אוכל גם להניח כי המשיבה התנהלה בתום לב ולא היתה כל כוונה מצדה להטעות את בית המשפט או להחסיר מידע. יחד עם זאת, אין בכך כדי להטיל את נטל הוצאות האחסנה על כתפי המבקשת.
17. התוצאה היא כי עתירת המשיבה להשית את הוצאות אחסנת המשאית על המבקשת - נדחת.
18. המשיבה תפעל כאמור בסעיף 11 להחלטה. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, י"ב כסלו תשפ"ו, 02 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.